

Zondag 21

Vraag 54: *Wat gelooft u over de heilige, algemene, christelijke kerk?*

Antwoord: Dat de Zoon van God van het begin van de wereld tot aan het einde Zich uit het gehele menselijke geslacht een gemeente, die tot het eeuwige leven uitverkoren is, door Zijn Geest en Woord in de eenheid van het ware geloof vergadert, beschermt en in stand houdt, en dat ik hiervan een levend lid ben en eeuwig zal blijven.

Vraag 55: *Wat verstaat u onder de gemeenschap der heiligen?*

Antwoord: Ten eerste dat de gelovigen gezamenlijk en ieder afzonderlijk als leden deel hebben aan de Heere Christus en al Zijn schatten en gaven. Ten tweede dat ieder zich verplicht moet weten om zijn gaven bereidwillig en met vreugde tot nu en zaligheid van de andere leden te gebruiken.

Thema van de preek: of? (wordt pas in de dienst bekend gemaakt 😊)

Kernpunten bij de preek

- De kerk is iets zichtbaars: het gaat om zichtbare mensen, een zichtbare organisatie, een zichtbare gemeenschap. Dat maakt het meteen lastig: wat we van de kerk *zien*, maakt niet altijd blij en dankbaar. Het is niet moeilijk om zichtbare zonden en gebreken aan te wijzen.
- We spreken 'geloofsmatig' over de kerk: hoe is zij een werk en gave van God? Wij *geloven* de kerk – niet om daarmee het gesprek over het zichtbare te vermijden, maar wel om op een goede manier met het zichtbare van de kerk om te kunnen gaan. En vooral om GóD recht te doen in Zijn werk.
- De kerk begint bij Christus, ze is Zijn initiatief. Als een herder vergadert, beschermt, leidt en bewaart Hij Zijn kudde. De kerk wordt gedragen door Herderlijke liefde en trouw!
- Opvallend bij alle Bijbelse beelden voor de gemeente/de kerk is dat het beelden zijn die op een eenheid duiden en daarna ook op ieders persoonlijke plek (kudde > schapen, huis > stenen, lichaam > ledematen).
- Bijbels gezien denken we vanuit het 'ons' naar het 'ik'. Als we dat omdraaien, gaat er veel fout – individualisme in de kerk is een vorm van wereldgelijkvormigheid die afbreekt. Als christenen weten we juist van 'sterven aan onszelf' (denk aan het gemalen graan en de geperste druiven in het Avondmaalsformulier). Opvallend in antwoord 55 is dan ook dat we eerst *samen* deel hebben aan de Heere Christus, en daarna *ieder afzonderlijk*.
- Hoe belangrijk is het om bij de zichtbare (plaatselijke) gemeente te horen? In ieder geval om door je betrokkenheid en kerkgang het lichaam van Christus in deze wereld zichtbaar te *maken*: laat maar zien bij Wie je hoort! Daarbij kunnen we de Herder en de kudde niet van elkaar losmaken: je kunt niet bij de Herder horen zonder bij de kudde te horen.
- Laten we voor onze tijd de kerk vooral weer ontdekken als *gave* van Christus, ook voor jongeren. Een kudde wil ook iets veiligs, iets warmes hebben – zeker in een kille wereld zonder God.

Om verder over na te denken

1. 'Ik kan pas echt voor de gemeente bidden als ik eerst voor haar gedankt heb'. Wat vind je van deze stelling? Breng hem in praktijk!
2. Wat maakt het voor jou misschien moeilijk om in deze tijd de verbondenheid met de gemeente te bewaren? Wat zou je met die constatering moeten doen?
3. Wie heb je al een tijdje niet in de kerk gezien? Wil je die persoon eens appen of aanspreken, vragen of je dat goed hebt gezien en of er zorgen zijn en of je iets voor hem/haar kunt betekenen? Niet meteen (ver)oordelen! Hoe vond je het, achteraf gezien, om dit te doen?

Fijn als je je antwoorden en gedachten wilt delen: app 06-12266947 of mail

ajmensink@hervormdelburg.nl